

gelukkig zijn, daarvoor zou ik... (Raymond van het Groenewoud)

zich herinneren is onderhandelen
aan tafel zitten met de verschrikking
de vete in zichzelf bezweren, de kreten
van het slagveld, de doffe ogen
van de dorpen der ontbering

geloof me, geluk is voor herkauwers,
een geest die open staat zal het zalige
ervaren in een ogenblik, de fase
van het zweven vóór het neersmakken
op de grond, in de vele takken
der verwarring waar een valscher
verandert in een wurgend koord

onderhandel met de aanklager
die jou aanstaart in de nacht
onderhandel met de wereld
die zich meedeelt als een klacht

zich herinneren is vragen
om vergetelheid, voor even
mogen vergeten opdat de dagen
draaglijk zijn, de avonden kalm
als een briesje in het riet en boten
die traag weemoedig trompen
ginds ver in hun lage bochten

zalig zijn de dwazen en nooit
de mensen met verstand
behalve in de fase van het zweven
wanneer de stem van binnen
zich paaien laat en het leven
zoals een landschap onder nevel
zich zachter toont en daarna
wordt het lieflijke soms draaglijk

Staf De Wilde